

AMORIE VAN DER HOEVEN, Abraham des (Rotterdam 22 februari 1798 – op een Rijnschip nabij Arnhem 29 juli 1855).

Studeerde te Leiden letteren en theologie en bereidde zich in Amsterdam op het Remonstrantsch Seminarie voor op zijn predikantschap. Des Amorie van der Hoeven was bekend om zijn grote welsprekendheid.

Zijn belangstelling voor Vlaanderen blijkt uit zijn lidmaatschap van verschillende literaire gezelschappen, als *De Olijftak* en *Voor Tael en Kunst* te Antwerpen, en *De Tael is gan(t)sch het Volk* en het *Vlaemsch Gezelschap* te Gent. Hij is vooral bekend geworden om zijn rede op het eerste *Nederlandsch Congres* in 1849 te Gent, waar hij zei: "Er is een volkseenheid en een staatseenheid. De laatste is het werk der mensen, de eerste het werk van God en de grote mogendheden waren onvermogen om broedervolken te scheiden die uit éne stam gesproten en door éne taal verbonden waren."

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, II, 1971²; – Zuidema, 'A. des Amorie van der Hoeven', in *Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek*, IV, 1974, kol. 756-757; –

E.H. Cossee, *Abraham des Amorie van der Hoeven, 1798-1855, een remonstrants theoloog in de Biedermeiertijd*, 1988.

PIETER VAN HEES